CUPLAJUL INTERBUCUREŞTEAN

ÎN CIFRE ŞI... SCHIŢE COMENTATE

Tema: CONSTRUIREA ACŢIUNILOR ŞI EFICACITATEA

Pentru primul cuplaj interbucureștean am preferat ca locul obișnuitelor comentarii, al unor constatări generale sau pe marginea unui singur fapt (cel mai semnificativ din joc) să fie luat de schițele reprezentînd „tirul" la cele două porți și de o numărătoare a intrărilor dintr-o jumătate de teren în cealaltă (socotind aceste intrări numai atunci cînd au constituit un veritabil început de acțiune ofensivă). Pe aceste două teme ne-am fundat comentariile noastre de mai jos.

PORNIND DE LA DOUĂ SCHIȚE...

Să începem cu partida Progresul — Dinamo București și anume cu situația șuturilor la poartă.

O simplă privire asupra schițelor te convinge rapid că s-a tras puțin și imprecis. Și am dat dovadă de multă indulgență, marcînd pe desenele noastre și acele lovituri care nu prezentau un grad de dificultate pentru apărătorii buturilor, fiind mai mult mingi trimise SPRE poartă.

O primă constatare: atacantii dinamoviști au efectuat șuturile mult mai de aproape, în vreme ce jucătorii de la Progresul au încercat poarta de la mai mare distanță. Acesta poate fi un indiciu și al realei observații că defensiva lui Dinamo s-a „strîns" mult mai repede, nepermițînd pătrunderile, după cum tot așa de adevărat este și faptul că echipa antrenată de Traian Ionescu s-a preocupat de asigurarea apărării, menținînd patru oameni pe ultima linie.

Mergînd mai departe cu comentariul schițelor pe care le publicăm, este de subliniat că în vreme ce Progresul a șutat de 11 ori la poartă, Dinamo a făcut-o de 9 ori. În schimb, precizia dinamoviștilor a fost totuși mai mare decît aceea a jucătorilor de la Progresul, fiindcă șuturile lor au reprezentat încercări mult mai grele pentru Mindru — unul dintre evidențiații meciului — decît acelea la care a fost supus Niculescu. Ar mai fi de notat că cele mai incisive acțiuni ale lui Dinamo s-au construit din combinații — unele chiar pe toată lățimea terenului, cum demonstrează desenele noastre — în timp ce atacurile Progresului au reprezentat un caracter mai simplist sau au fost rodul unor acțiuni individuale.

Concluzia la care ne duc graficele nu se deosebește întru nimic de aceea pe care avem prilejul s-o facem destul de des, din păcate: atacurile ambelor formații s-au dovedit deficitare în trasul la poartă, atît ca precizie cît și ca frecvență. **Dacă ne gîndim că în tot meciul s-au efectuat 20 de lovituri la poartă înseamnă că trebuia să aștepți mai mult de patru minute pentru ca să înregistrezi acest** „moment-scop" **al jocului și, dacă mai avem în vedere că numai de 10 ori portarii au fost solicitați (mai mult sau mai puțin) din asemenea lovituri, deci o dată la 9 minute, se vede cît de sărac a fost meciul în fazele care, în realitate, atrag spectatorii și creează veritabila emoție sportivă.**

Trecerile dintr-o jumătate de teren în cealaltă exprimă și ele realitatea de pe teren: în prima repriză, cînd a avut mai mult inițiativa, Dinamo a declanșat 25 de pătrunderi față de 17 ale Progresului; în a doua parte Progresul a intrat de 25 de ori în jumătatea de teren a parte-

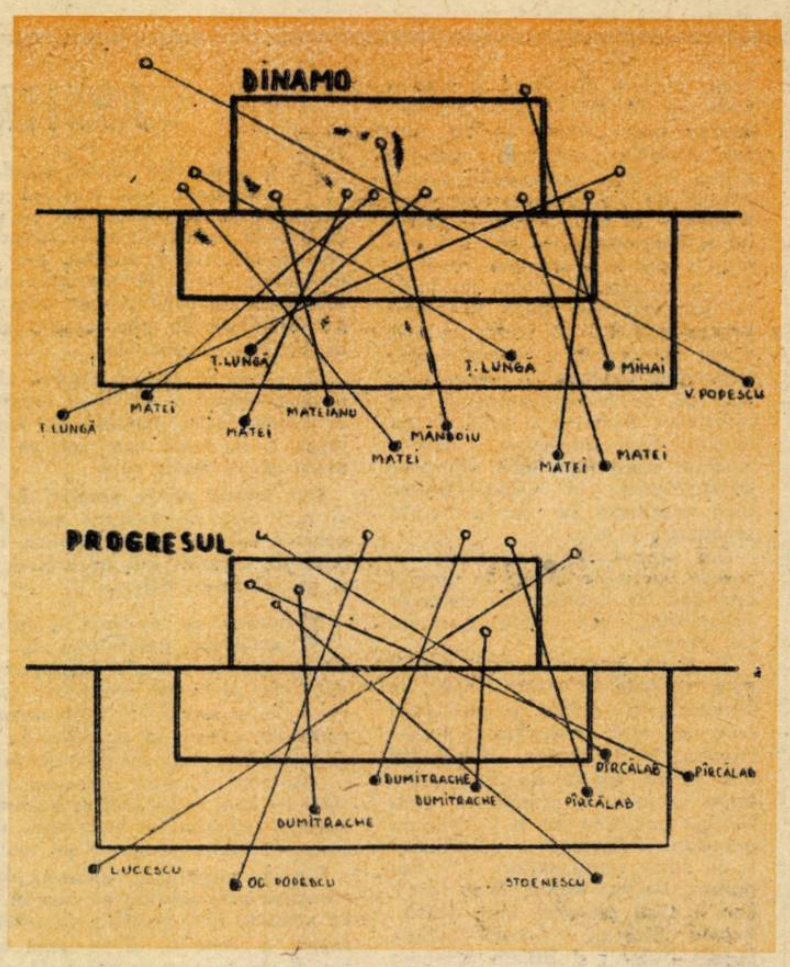

multe treceri dintr-o parte în alta a liniei de centru, dar fără ca cele mai multe dintre ele să fie terminate cu șut la poartă. A fost, repetăm, elementul care a lipsit în primul rînd acestui meci, pe care însăși acel 0—0 îl exprimă.

...ȘI UN TABEL

Deși „deschiderea" cuplajului, Steaua-Rapid, s-a situat ca factură tehnică și ca luptă sportivă peste nivelul „vedetei", totuși constatările la temele propuse nu au diferit prea mult. Și acest lucru rezultă în mare măsură din tabelul și schițele alăturate.

Ce spun, de pildă, cifrele notate în tabel în dreptul fiecărei echipe, pe reprize și la total?

Mai întîi, ele exprimă o realitate, existentă pe teren în ce privește raportul de forțe și maniera de joc: superioritatea echipei Steaua, care — fără discuție — a obținut, grație ei, o victorie incontestabilă. Deși a existat un „moment psihologic" în acest meci, dominat în majoritate de jocul mai bun și mai sigur al Stelei (ceea ce ar putea fi considerat ca un început de reviriment). Între minutele 63 și 67, deci în cinci minute, Rapid l-a pierdut pe Dan, a ratat prin Dumitriu II o situație extrem de favorabilă (la o intervenție de ultim moment, cam dură, a lui Hălmăgeanu) și în continuarea acțiunii (Haidu a cules balonul și a declanșat prin Constantin un contraatac fulgerător pe dreapta) a primit al doilea gol. Și cu acesta, soarta meciului a fost pecetluită într-o perioadă de ofensivă rapidistă.

Indiferent, însă, de acest moment psihologic, pe teren Steaua s-a dovedit, clar, mai bună. A prezentat o formație omogenă și cu echilibru în joc, cu mai multă forță fizică și morală, care a știut ce vrea pe teren și, mai ales, a știut cum să-și contracareze adversarul și așa în criză de formă. Plasamentul mai judicios și jocul elastic i-au permis să stăpînească terenul și să controleze meciul chiar și atunci cînd se afla în apărare. Replierile destul de prompte ale învingătorilor au stăvilit (deseori în faza incipientă) acțiunile uniforme ale giuleștenilor și i-au silit pe aceștia să tragă de la distanță, deci fără siguranță și precizie. Cele 73 de acțiuni întreprinse de Rapid în tot meciul, cifră superioară celei atinse de Steaua (68) pare să spună altceva. Cele mai multe dintre ele, însă, au fost respinse de apărătorii militari, în cel mai rău caz la linia de 16 m. În schimb, fazele create de Steaua au fost mai periculoase prin viteza extremelor mai ales, prin schimbări de direcție („albaștrii" au căutat mereu spații libere sau și le-au creat prin manevre abil conduse de Constantin), prin incisivitatea înaintașilor, printre care s-a infiltrat des și D. Popescu. Procentul acțiunilor respinse prin intervențiile apărătorilor rapidiști este foarte mic; majoritatea au fost ratate de înaintașii Stelei, fie din cauza unor pase greșite, fie din a plasamentului. De altfel, din comparația celorlalte cifre rezultă superioritatea Stelei: mai multe acțiuni finalizate și mai puține nefinalizate, față de Rapid, care a preferat pasele laterale și acțiunile șablon des anihilate.

În ce privește eficacitatea liniilor de atac, cifrele sînt în concordanță cu cele de mai sus. Mai multă eficacitate și precizie la Steaua. La acest capitol nu mai insistăm pentru că simpla comparație a datelor din tabel duce la concluzii semnificative. Vom adăuga totuși, mai mult informativ, că șuturile de la distanță ale feroviarilor nu au însemnat un pericol real pentru Haidu și că din cele 13 lovituri la poartă 5 sînt opera mijlocașilor și 6 a lui Neagu, însă, cum se vede și din schiță, cu un coeficient de precizie total nesatisfăcător.

Desigur că față de Rapid, Steaua a manifestat și în această privință o superioritate. Dar, față de posibilitățile jucătorilor, de nivelul pretențiilor și al cerințelor unui meci de primă categorie — cifrele realizate sînt și ele nemulțumitoare, sub nivelul acceptat. Ceea ce subliniază vechea carență a echipelor noastre, transmisă și loturilor reprezentative: multe acțiuni rămîn neîncheiate, iar atunci cînd se trage la poartă (și acest lucru se produce destul de rar) se face cu o imprecizie supărătoare. Dar să ne mai mire că trasul la poartă este slab pregătit cînd un procedeu tehnic elementar, cum este pasa, se află în mare suferință?... Duminică, am notat — de pildă — între minutele 55 și 63 ale meciului Steaua — Rapid nu mai puțin de 18 pase la adversar (cîte 9 de fiecare echipă)! Orice comentariu este de prisos.

	STEAUA			RAPID		
	R. I	R. II	T	R. I	R. II	T
Acțiuni finalizate	10	7	17	4	5	9
Acțiuni nefinalizate	2	2	4	4	3	7
Acțiuni ratate sau respinse	21	26	47	22	35	57
Șuturi pe poartă	5	5	10	1	3	4
Șuturi afară	1	2	3	3	4	7
Șuturi în adversar (deviate)	1	2	3	0	2	2

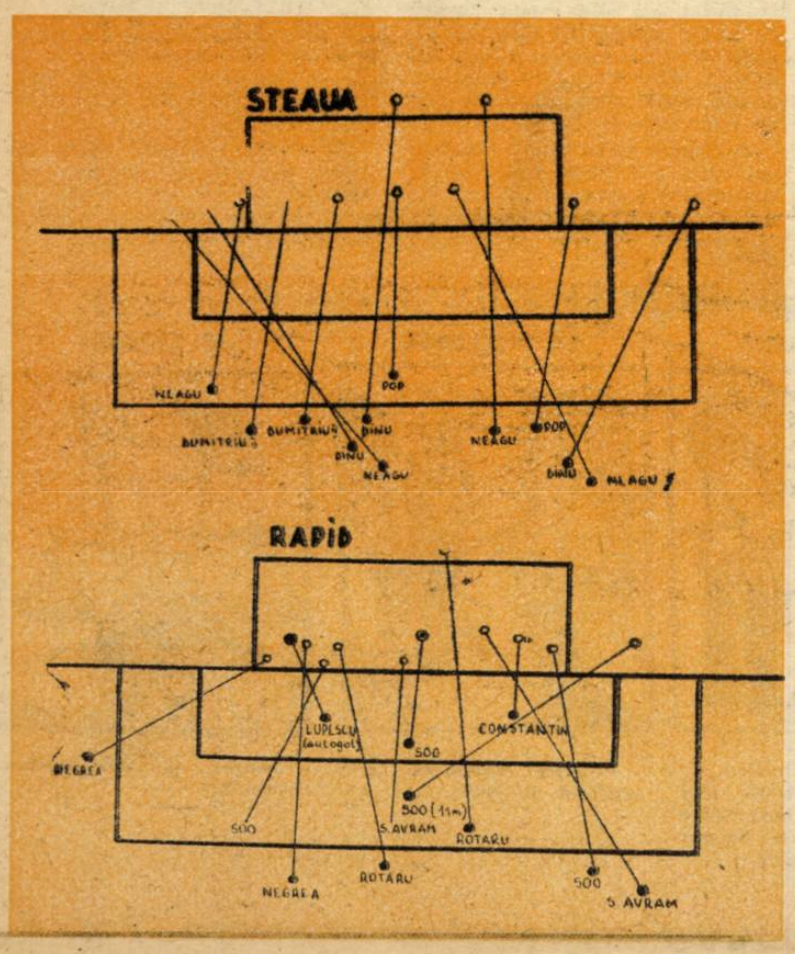

CRAIOVA

Nu puțini erau cei care înainte de începerea partidei Universitatea Craiova — F. C. Argeș comentau, evident cu regrete, penaltiul acordat de arbitrul Rainea împotriva craiovenilor în meciul cu Dinamo București de duminica trecută.

Salt peste... 90 de minute. Aceiași oameni (am recunoscut net 4—5 persoane) care se plîngeau de greșeala de arbitraj amintită, acceptau surîzători greșeala flagrantă a lui I. Ritter care (la situația de 0—0) le-a LUAT piteștenilor un gol pe cît de spectaculos pe atît de regulamentar privindu-i, poate, de unul sau chiar două puncte.

Golul a fost urmat de o tăcere adîncă în tribune. Nimeni (spectatori și jucători craioveni), n-a scos un cuvînt de protest. În vreme ce fotbaliștii pitești se îmbrățișau, iar jucătorii echipei gazdă se îndreptau spre centrul

BACĂU

Pentru suporterii echipei arădene, care nu i-au văzut evoluția de la Bacău, dar care au ascultat relatarea radiofonică a meciului, pare inexplicabilă prăbușirea ei din ultimele 25 de minute, răstimp în care a fost egalată și apoi întrecută la două goluri diferență. Aproape două treimi din partidă, U.T.A. a fost superioară tactic partenerei sale, obligînd-o pe aceasta să greșească frecvent în atac, iar de cîteva ori chiar și în apărare. Organizarea sa teritorială și maniera de joc s-au bazat în cea mai mare măsură pe omul reintrodus în echipă după o lungă absență — CHIVU — ale cărui calități tehnico-tactice sînt unanim recunoscute. Calmul și clarviziunea sa au ordonat timp de aproximativ 60 de minute întregul efort al coechipierilor, dîndu-i sensuri bine definite, deloc străine de cele ce doreau înșiși antrenorii echipei. Spectatorii băcăuani priveau îngrijorați la duelul inegal ce se desfășura pe teren. Din tricourile fotbaliștilor lor ieșeau aburi, în timp ce arădenii păreau proaspeți ca la început de partidă, mai cu seamă că imediat după reluare obținuseră conducerea printr-un gol înscris ca la carte.

Totul avea însă să se schimbe, ca la un semn de baghetă, din clipa în puizat resurs dată, întreag parcă a ingen tea sa de a diminuîndu-s microscopice. în tabăra eeal luptă creseus cacitate, date zător și intro bei în linia în condițiile U.A. ar fi șească posibil ficultate psih mirea primul tura sa s-ar tinuare pe pînă atunci de joc. Chiv neam, a „di butar slabei zice, nemaifi conducă echip mitrescu a s ția și l-a sco ducîndu-l pe tat însă. For duse iremedi a primit not pentru cît a socotit princi înfrîngerea limpede că i și-a executat de club, el n respunzător.

TG. MUREŞ

Am auzit adesori despre ardoarea cu care își spectatorii din Tg. Mureș. Ne-am convins la fața văr entuziasmul, dragostea față de noua promovat Stadionul tixit, discuțiile legate de viața echipei, — de ce nu am sublinia? — mare de spectatoar cel al bărbaților, sînt dovezi de atașament față mureșeană.

Și duminică, la meciul cu Farul, stadionul a fo torie asupra constănțenilor ar fi însemnat al treile și militarii ar fi rămas în vîrful piramidei cel puți (sau mai mult), întrucît în etapa viitoare joacă F. C. Argeș.

La sfîrșitul meciului, entuziasmul localnicilor s-în decepție.

Sînt situații cînd dorești să realizezi ceva pentr faci totul pentru a obține victoria, dar nu-ți merg meni nu-ți poate reproșa nimic. Cu totul altfel c stai pe teren, cînd asiști la efortul unui coechipier ajuți. În meciul cu Farul, unii dintre jucătorii de încadrat în a doua variantă. Timp de 60 de minut echipa nu lega nimic, atacul, cu un Pavlovici como în schimb cu... o gură cît o șură, nu reușea să s

Apărarea Universității Cluj **respinge încă un atac al** Steagului roșu

Foto: **S. BRAȘOVEANU**